

MIRKO BRODNIK:

Ljubezen ne umre

"Zmagala bova, Marija..." Pot v mesto je bila precej dolga. Dve uri sta se Podbregar in sin že vozila, pa ju je vendar čakalo še precej poti. Oče ni preveč poganjil konja in ves čas je molčal. Morda je premišljal, kaj pomeni korak, ki ga bo danes storil. Saj po dolgih letih neprestanega dela res ni lahko izpustiti vsega iz rok in izročiti usodo doma človeku, o katerem se ne ve, kako se bo obnesel, čeprav je ta človek lastni sin.

IV

Mladi gospodar

V soboto je bil v bližnjem mestu semanji dan. Podbregar je zgodaj zapregel konja in se praznično oblekel. Potem je poklical še Andreja, ki ni bil prav pri tistih, ki so rano vstajali. "No, Andrej, vstani! Ti boš še sodni dan zamudil!"

Andrej je planil s postelje. "Ali si se snoči spet kje ženil? Le glej, da te ne bodo fantje nakurili. Menda te že postrani gledajo."

Potem je šel pogledat, ali je zajtrk že kuhan. Ko je prišel Andrej pet minut nato v izbo, so se na mizi v široki skledi hladili žganci in lonec mleka poleg njih.

Mati je popravila Andreju ovratnico in mu rekla:

"Fant, zdaj glej, da boš pameten. Čas je že. Ne pozabi, da boš gospodar. Gledati boš moral, da boš povečal to, kar ti bova midva dala. Ni dosti in še nekaj dolga je na vsem, toda če boš delal, kakor je treba."

Poslile so jo solze. Andrej pa jo je objel okoli ramen in ji dejal:

"Mati, le brez skrbi bodite. Naša hiša bo še močna. In v hišo bom pripeljal takšno ženo, da bodo vsi gledali!"

Stari Podbregar se je obrnil in ga presenečen pogledal: "Kaj, ali si res že izbral?"

"Nič še ni gotovega, oče!"

"Katera pa je?"

"Ne smem še povedati. Bog ve, ali me bo marala? Če me ne bo zavrnila, vam rečem, da..."

Posmehal se je. Že zaradi tega se je moral, ko je pomislil, kaj bosta čez nekaj dni oba rekla, ko jima bo povedal, da je Marija tista, ki jo je tako hvalil.

Zunaj je konj že nestrpno kopal po tleh. Zato sta oče in sin hitro pojedla. Preden sta šla, je mati še pokrivala sina in mu rekla:

"Pa oba srečno hodita!"

"Podbregar si je še dal klobuk na glavo.

"Zdaj pa le hitro, drugače pred večerom ne bova v mestu."

Potem je Podbregar pogledal. Voz je pohitel skozi vas. Tudi mimo Kačarjeve hiše je šel. Ko je zavil okoli vogala, se je Andrej ozrl proti oknu, kjer je bila soba njegove Marije. Okno je bilo zagrnjeno. "Najbrž še spi," si je rekel Andrej.

PREPARE YOUR Heating System NOW!

New Furnaces for Coal, Gas, Oil, Hot water or Steam
Resetting\$12.00
Cleaning\$4.00
Air Conditioning, Tinning and Roofing
Carpenter work, Complete Remodelling

EASY MONTHLY PAYMENTS

MASON HEATING CO.
1193 ADDISON RD.
ENDicott 0487

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

"Bom, oče," je dejal Andrej, ki je stal že na pragu. Potem je šel.

Dan je bil oblačen, vendar še prav topel, za pozno jesen skoraj preveč. Andrej se je nekaj časa motal med ljudmi, ki so zavzeli vso cesto, da skoraj mimo njih ni mogel priti. Proti sejmišču je bila gneča še čedalje hušja. Že je začel premišljevati, ali ne bi bilo bolje, da grekam drugam, ko je iznenada zagledal voz iz domače vasi. In na njem je opazil razen nekaterih drugih vaščanov, še nekoga, ki je bil vzrok, da mu je srce iznenada začelo razbijati. Marija je bila. Kaj jo je le prineslo v mesto? Snoči mu ni nič povedala, da pojde na semenj.

Rad bi bil govoril z njo, vendar pa mu je bilo zaradi drugih ljudi nerodno; da ju ne bi videli skupaj, ker bi utegnili nastati kakšni jeziki, in prav danes tega ni maral. Tedaj pa ga je tudi ona opazila. Zardela je in mu skrivaj pomahala z roko. Potem je z glavo pokazala proti cerkvi in ga pogledala. Razumel jo je in ji prikimal.

Tam ga bo torej poiskala. Zato se je preril skozi gnečo in zavil proti božjemu hramu.

Ker je bila prav tedaj deveta maša, ni bilo pred cerkvijo dosti ljudi.

Andrej je moral precej časa čakati, da je Marija prišla vsa zasopla proti cerkvi. Že od daleč je zagledal njeno pisano rutto, ki jo je tako dobro poznal. Ko je tudi ona njega zagledala, se je umaknil za zid.

Segla sta si v roko.

"Kako, da si prišla?" jo je presenečen vprašal.

"Sosed se je peljal v mesto, pa je mati rekla, naj grem z njim in kupim nekaj reči, ki so v mestu cenejše kakor pri nas. Pa sem šla..."

"Tako..."

"Da, pa zaradi tebe tudi," je prostodušno dodala in ga pogledala. "Ali mi boš kupil kakšen odpustek?"

"Seveda. Ali naj ga greva takoj iskat?"

"Zakaj pa ne? Čakaj, še to mi povej... Ali sta z očetom že opravila?"

"Se ne. Zdaj sedi še v gostilni, meni se pa ni ljubilo ostati tam in sem šel rajši malo ven. Vidiš, pa sem imel srečo, da sem dobil tebe..."

Počasi sta se odpravila proti sejmišču, ki ni bilo daleč. Nobena znanega človeka nista srečala. Sicer pa na to nista niti mislila. Preveč sta mislila sama nase, da bi se mogla ozirati za drugimi.

Ob stojnicah je bilo toliko ljudi, da nista skoraj nič videla. Komaj sta se prerila nekoliko bliže.

"Kaj bi pa rada imela?" je vprašal Andrej.

Kaj lepega ji je mislil kupiti. Denarja mu ni manjkalo in hotel se je izkazati. In radoveden je bil, kaj si bo ona izbrala.

"I, kaj..." je v zadregi odvrnila. "To boš pa sam najbolje

Admiral Harold G. Bowen, ki nam ga predstavlja gornja slika je prevzel vodstvo ladjedelnice v Kearny, N.J., potem ko jo je prevzela naša vlada, ker se stavkarji in delodajalci niso mogli sporazumeti.

izbral. Jaz pa pojdem ta čas na drugo stran in bom našla kaj za tebe."

In preden ji je mogel odgovoriti, je že ni bilo.

Dolgo je izbiral in izbiral, naposled pa se je odločil za lepo pozlačeno ovratno verižico, ki ni bila draga, pa zelo lepa. Ko je plačal in se obrnil ter vtaknil kupljeni zavitek v žep, je stala Marija že za njim.

"Jaz že imam," mu je rekla in obraz ji je žarel. "Ugani, kaj!"

"Kako naj uganam?" je vzkliknil. "Ko je pa toliko reči!"

"No, tole!" je odvrnila in mu izročila lepo usnjato listnico.

Kako je bil vesel njenega darila! Kako dolgo že ni dobil nobenega. Doma ni bila naveda, da bi mu kdo dajal darove. Spravil jo je in nato dejal:

"Tudi jaz imam nekaj lepega za tebe. Videla boš?"

"Kaj pa?"

"Tu ti še ne pokažem, da boš malo radovedna. Čakaj, pojdiva malo po poti proti živinskemu sejmišču in boš dobila svoj odpustek."

In res sta šla. Marija je kar žarela. V mislih je ugrabila, kaj ji je pač Andrej izbral, a na misel, ki bi se ji zdela prava, le ni mogla priti. Kakšno lepo ru-

to? Morda majhen prstan? Kako se skrivnostno vede!

Nazadnje že ni mogla več strpeti. Kar prosila ga je:

"Andrej, kaj me preizkušaš?" Veš, hudoben si zares."

"Naj pa bo!" je tedaj z nasmehkom odvrnil Andrej in segel v žep. Oprezno je odprl svoj zavitek in vzel verižico v roko.

"Jej, kako je lepa!" je vzkliknila Marija. "To je moralo biti pa drago. Andrej, tako ti ne bi bilo treba zame razmetavati denarja."

"Nekaj lepega pa moraš vendar imeti od mene," ji je tiho rekel. "Čakaj, da ti jo obesim okoli vratu."

Ustavila sta se sredi ceste. Marija se je sklonila k njemu in s tresočo se roko ji je zapel okrasek.

Tedaj pa je iznenada prebledel. Kakor bi bil prilezel iz tal, je stal pred njim njegov oče. Oči so se mu iskrale in nekaj časa ga je molče meril. Potem pa je vzkliknil:

(Dalje prihodnjič.)

Pennsylvanija je poznana tudi pod imenom "Keystone state"; država Ohio kot "Buckeye state" in država Wisconsin kot "Badger state."

Angleški vojak Tommy Atkins v naskoku. — To bi bilo treba, da bi videli Nemci. Slika je bila posneta, ko je bilo povelje za naskak na nož in baš ko je vojak preskočil žično oviro. Vaje se vrše nekje v južni Angliji.

V obrežnem mestu Brest, Francija je stal spomenik ki ga je poslala Amerika Franciji v spomin na svoje čete iz prve svetovne vojne, ta spomenik pa je bil sedaj poškočovan po angleških bombah. Slika je bila poslana iz Berlina.

Ko se je Mrs. Roosevelt mudila v New Yorku, je ogledala tudi tovarne, kjer je največ zaposlena mladina obrambni industriji. Slika nam jo kaže v pogovoru z larko Martho Gallantar, ki pravi, da jo zelo veseli delo zrakoplovih.

Gornja slika nam kaže tri višje uradnike Rdečega križa. — Desna na sliki, v uniformi, je Lady Mountbatten, članica britske ambulančne brigade, ki je obiskala ameriškega Rdečega križa v Washingtonu. Leva na sliki je Mrs. Dwight Davis, direktorica ameriških prostovoljcev, v sredini pa je ravnatelj Norman H. Davis.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priđite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON